

i nogen Grad blevet imødekømt, for Kystsantorierne Vedkommende, hvor Folketinget, som den ærede foregaaende Ordfører gjorde opmærksom paa, har forhøjet Statstilskuddet fra 2 Kr. 25 Ø. til 2 Kr. 50 Ø., hvorved Differencen mellem den fastsatte Takst og Tilskuddet bliver 50 Ø. ligesom hidtil. Derimod har man ikke villet gaa med til en lignende Ordning for Tuberkulosehospitalet, Tuberkulosesantorier og Kysthospitalet, hvor Differencen tværtimod forøges fra 50 Ø. til 1 Kr., hvilket vi kun kan beklage. Da dette Spørgsmaal imidlertid har været gennemdiskuteret i Folketinget, ogsaa i Udvalget, og der ikke er noget som helst Haab om, at Landstingets Flertal eller Justitsministeren paa dette Omraade skulde være tilbøjelig til at forøge Statskassens Udgifter, anser jeg det for ganske unyttigt her at stille Forslag om Sagens Behandling i et Udvalg, og jeg kan efter Omstændighederne, navnlig ogsaa under Hensyn til, at Lovforslaget kun skal gælde i to Aar, anbefale det til hurtig Gennemførelse her i Tinget.

Piper: Dette Lovforslag tilsigter at ændre §§ 3 og 6 i Lov af 30. Juni 1919, saaledes at baade Takster og Tilskud forhøjes, og dette kan jeg paa mit Partis Vegne give min Tilslutning. Det vilde have været mere rimeligt, om det havde været i de dyrere Tider, denne Forhøjelse var indtraadt, men som Forholdene ligger, er Hospitalernes Drift jo endnu dyr, og jeg skal derfor ikke udtale mig imod, at der sker en Forhøjelse for dette og det følgende Aar. Der er imidlertid i Loven af 1919 en anden Paragraf, som ikke berøres ved denne Lejlighed, nemlig § 7. Denne Paragraf giver forlods Adgang til Behandling og Ophold paa de i §§ 2 og 4 nævnte Anstalter for de Patienter, „for hvem der ydes Statstilskud i Medfør af § 5, forsaavidt de af vedkommende Anstalts Overlæge overhovedet skønnes egnede til Optagelse paa Anstalten. Desuden kan Patienter, der er rede til for et Tidsrum af to Maaneder ad Gangen at forudbetale eller at stille Sikkerhed for Udredelsen af den ifølge § 3 krævede Betaling, optages uden Statstilskud paa de nævnte Anstalter, forsaavidt Plads haves“. Det er efter min Mening en ejendommelig privilegeret Stilling, man giver dem, som slet intet kan betale. Jeg synes ikke, det skulde være det, hvorvidt paagældende er ubemidlede eller ej, der skulde være afgørende for, om de kan blive indlagt paa et Hospital eller en Helbredelsesanstalt. Det er godt, at de ubemidlede

kan komme ind paa en saadan, og det er godt, at de kan komme der uden at yde nogen som helst Betaling, men det burde dog ikke være saaledes, at en ubemidlet forlods har Adgang til Behandling fremfor den, som er mere syg, og som — man kan maaske i dette Tilfælde sige desværre — er i Stand til at yde den Betaling, der kræves. Det afgørende burde være Hensynet til, hvem der er mest syg og mest trængende til at indlægges, samt hvem en Indlæggelse har størst Betydning for, ganske uanset de paagældendes økonomiske Stilling, og jeg vil gerne gøre mig til Talsmand for, at en hertil sigtende Ændring indføres i denne Lov. — Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til videre Fremme og til velvillig Behandling, idet jeg, hvis ingen andre stiller Forslag, ved Forhandlingernes Slutning vil tillade mig at foreslaa Sagen henvist til et Udvalg.

Hans Nielsen: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig Fremme. Jeg maa ligesom foregaaende Talere beklage, at Betalingen for Patienternes Ophold efter Vedtagelsen af dette Lovforslag vil blive forhøjet. Jeg kunde af Hensyn baade til de enkelte Patienter, til Sygekasserne og til Kommunerne have ønsket, at man frendeles kunde være blevet staaende ved den hidtil gældende lave Betaling. De Mennesker, der bliver hjemsogt af en Sygdom af den heromhandlede Art, som de maaske aldrig kan helbredes for, eller som dog under alle Omstændigheder bliver langvarig, er haardt trængt, Sygekasserne er i Forvejen spændt haardt for, og det samme gælder i Almindelighed Kommunerne. Da imidlertid Lovforslaget er midlertidigt, og vi haaber paa atter at kunne gaa ned med Taksterne for Patienterne, naar Priserne paa al Ting bliver billigere, kan jeg anbefale Lovforslaget.

Justitsministeren (Rytter): Jeg takker de ærede Ordførere for deres elskværdige Udtalelser om Lovforslaget. Maa jeg overfor det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Piper) sige, at det paagældende Spørgsmaal har været drøftet mange Gange paa Rigsdagen, og man er i saa Henseende gaaet frem og tilbage. Den af det ærede Medlem foreslaaede Ordning har en Gang haft Gyldighed, men for et Par Aar siden gik man over til den nuværende Formulering. Jeg vilde derfor synes, det var lidt hurtigt, om man allerede nu forandrede Formuleringen. Jeg kunde forstaa, at man